

בעיני נגד בכיר

רס"ר ג' סטפנק

לפני זמן לא רב הוזמן רס"ר, שמאחוריו 25 שנות שירות, לשאת הרצאה בפני חניכי קורס קצינים בארה"ב. את עצותיו לקצינים הצעירים אנו מביאים כאן.

א אני שמץ של צער על שאינני צעיר די הצורך שאוכל לשבת כאן כאחד מכם. לכם נכוננו שנים רבות של אתגר והרפתקאה; ושנים רבות כגון אלה כבר נמצאות מאחורי.

ב מהרה תפגשו את סמלי המחלקות שלכם, את רבי-הסמלים, את הרס"רים, את המש"קים האחרים ואת חייליכם. מה מצפים אנו מכם כקצינים, כמפקדים וכמנהיגים?

ג אנו מצפים מכם ליושר אישי שאינו ניתן לערעור, ולמסירות מדרגה גבוהה ביותר. אנו מצפים מכם להקפיד על הופעה חיצונית למופת. אנו מצפים מכם שתהיו הוגנים, עקביים, בעלי כבוד אישי אך בלתי-מתבדלים, בעלי מידת רחמים והבנה; שתתיחסו לכל חייל כאל פרט אשר לו בעיות אישיות.

ד אנו מצפים מכם לאומץ: האומץ לנהוג ולדבר בהתאם להשקפותיכם, האומץ לקבל דברי תוכחה, להגן על פקודיכם, שמילאו אחר פקודותיכם, גם אם שגיתם — לשאת באחריות כשאינכם צודקים.

ה אנו מצפים מכם שתעמדו על דעתכם ותאמרו, "חייל זה ראוי להעלאה בדרגה, ואני רוצה כי יקודם". ואנו מצפים כי יהיה לכם אומץ רב עוד יותר לומר, "חייל זה אינו ראוי לכך, ואינני מוכן להעלותו בדרגה בשום פנים ואופן!" מבקש אני אתכם, לעולם אל תקדמו אדם בשל כך שהוא חביב, בשל כך שהוא בעל משפחה, או בשל כך שרובצת עליו מעמסה כספית כבדה. אם אינו מסוגל למלא את התפקידים שמטילה עליו דרגתו, אל תעשו עוול לו ולנו בכך שתקדמוהו בדרגה. בעזבו אתכם או בעזבכם אותו יהפוך לבעייתו של מישהו אחר!

ו צפים אנו, כי תגלו מידה רבה של אומץ נוכח פני הסכנה. רבים מכם ישרתו במהרה בויאט-נאם, שם אין בנמצא דרג עורפי בטוח. בשרתכם שם יינתנו לכם הזדמנויות שבהן תוכלו להוכיח אומץ אישי וכוח מנהיגות. יתכן אף שתהיינה הזדמנויות בהן תוכלו לזכות בהילת גבורה. גיבור הוא פרט, אשר בעמדו נוכח מצב בלתי-רצוי, מפעיל את האמצעים העומדים לרשותו כדי להתגונן בפני אותו מצב או לבטלו.

ז יזהרו מן הפזיזות, ולעולם אל תעמידו את עצמכם ואת אנשיכם בפני סיכונים שאינם הכרחיים. מעשים מעין אלה אך יערערו את ביטחון החיילים בכוחם שי-פוטכם.

ח עתה, משיוודעים אתם מה מצפים אנו מכם, מה יכולים אתם לצפות מאיתנו? מאחדים מאתנו יכולים אתם לצפות ליחס עדין, יחס של "עליך להוכיח את עצמך". אחרים, שהיתה להם האפשרות להיות קצינים אך חסרו להם ההעזה והרצון לעמוד באתגר — מהם עליכם לצפות להתמרמרות. מאחדים. מן הוותיקים עליכם לצפות לסובלנות.

ט ולם ממרביתנו יכולים אתם לצפות לנאמנות לתפקידכם, למסירות לענייננו, להערצה למאמצים הכנים; לאומץ שלא ייפול מן האומץ אותו תגלו; להעזה כזו שלכם; לסבילות כסבילותכם; לשאר-רוח שלא ייפול מזה שלכם; לשאיפה להשיגים שתתאם את שאיפתכם לכך.

י כולים אתם לצפות לאהבת האל, המולדת והתפקיד שלא תיפול מאהבתכם אתם את האל, המולדת והתפקיד.

יא א נירתע מחוס השמש — אם תזיעו עמנו. מה לנו הקור, אם תרעדו אף אתם עמנו. וכאשר תאזלנה הסיגריות ייקל לנו לחדול לעשן לאחר שאף לכם יאזלו הסיגריות.

יב אם תתבע זאת המשימה, נסתער אף על שערי הגיהנום מייד אחריכם.

יג בותי, אינכם מקבלים אותנו: אנו קדמנו לכם. אנו מקבלים אתכם, ומשנעשה זאת תיווכחו לדעת. לא נכה בתופים, ננופף בדגלים או נישא אתכם משדה-האימונים על כתפינו. אך — אולי במסיבה של הפלוגה נרים כוס בירה ונאמר, "סגן, אתה בסדר". פשוט כך.

יד זאת עליכם לזכור, מעטים חמש"קים אשר זכו בדרגות בלי שהוכיחו כי הם ראויים לכך. אם סמל המחלקה שלך אינו משובח יתר על המידה, אם אינו ממהר לקבל על עצמו אחריות, אם הוא נרתע ממך, יתכן כי זה לא מכבר — או לא נתן בו מישחו אמונו, לא נתן גיבוי להוראותיו או פגע בו על לא עוול בכפו. פצעים פנימיים אינם מעלים ארוכה בנקל; צלקות פנימיות מיטשטשות באטיות רבה עוד יותר.

טו פקודות שמינו אתכם לקצינים בצבא יתנו בידכם את הסמכות לפקד. אך אין בכוחם של פקודות, תעודות, דרגה או סימנים לעשותכם למנהיגים. מנהיגות היא תכונה בלתי מוחשית; מנהיגים נעשים — אין הם נולדים כאלה. מנהיגות מתפתחת מתוך עצמכם.

טז מנהיגות אינה נישאה על השרוולים, על הכת-פיים או על הכובעים. היא אשר תהיו, סגנים או אלופים, אותנו עליכם לשכנע, ואנו נבוא לקראתכם.

טז תם מנהיגים בצבא בו שירתנו שנים כה רבות, ואחם תעזרו לנו להגן על המולדת האהובה עלינו.

יז אחל אני לכם אושר, מזל והצלחה בשנות האתגר אשר נכוננו לכם.